

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/151/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813205476
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813205476.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Jany Urbanovej, právnej veci žalobkyne: R. V., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XX proti žalovanému: U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, v konaní o určenie neplatnosti zmlúv a o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/135/2013-118 zo dňa 08. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/135/2013-118 zo dňa 08. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol návrh žalobkyne, ktorými žiadala určiť, že je jedinou a výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., v obci Liesek, v okrese Tvrdošín, zapísanej Okresným úradom Tvrdošín, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako pozemok KNC parcela č. 664/6 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 484 m². Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa v prejednávanej veci domáhala určenia vlastníckeho práva k tej istej nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom konania vo veci sp. zn. 8C/3/1992, v ktorom konaní bola neúspešnou. Pokiaľ aj v tomto aktuálnom konaní tvrdila, že vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti nadobudla tým, že po povodni v roku 1969 na nehnuteľnosť svojpomocne viackrát s manželom naviezla stavebný materiál, odpad a zeminu, aby nehnuteľnosť spevnili a upravili do pôvodných rozmerov, okresný súd konštatoval, že pozemok nemôže vzniknúť ako nová vec v dôsledku terénnych úprav. Preto, pokiaľ žalobkyňa v konaní tvrdila, že na sporný pozemok navozili s manželom v minulosti určitý materiál, takýmto spôsobom nemohla ani teoreticky nadobudnúť vlastnícke právo, pretože podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo vo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. V konečnom dôsledku, sama žalobkyňa uvádzala, že sa jednalo o návoz po povodni odtrhutej časti pozemku do jeho pôvodných rozmerov, čo môže svedčiť iba o užívaní tejto časti zemského povrchu označeného ako KNC parcela č. 664/6, ktoré užívanie však už v pôvodnom konaní žalobkyňa nepreukázala. Rešpektujúc ustanovenie § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) súd vychádzal z právoplatného skončenia veci sp. zn. 8C/3/1992 v ktorom bolo preukázané, že nedošlo k vydržaniu sporného pozemku žalobkyňou. Pokiaľ všetky ďalšie okolnosti oproti pôvodnému konaniu boli rovnaké, bolo by v absolútnom rozpore s materiálnou stránkou právoplatnosti súdneho rozhodnutia (§ 159 ods. 2 O.s.p.) v konaní nasledujúcom po takmer 20 rokoch opätovne skúmať tie isté tvrdené okolnosti, na základe ktorých mala žalobkyňa nadobudnúť vlastnícke právo k spornému pozemku vydržaním. Z uvedeného dôvodu preto okresný súd nevykonáva

ďalšie žalobkyňou navrhované dôkazy (výpovede svedkov) ohľadne užívania sporného pozemku v minulosti. Žalobkyňa bezprostredne po skončení pôvodného konania, mohla využiť mimoriadne opravné prostriedky pokiaľ nebola spokojná s výsledkom konania sp. zn. 8C/3/1992. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. konštatujúc, že žalovaný má v prejednávanej veci plný úspech. Keďže si však žalovaný trovy konania neuplatnil, prvostupňový súd mu ich náhradu ani nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytýkala to, že nevykonala všetky ňou navrhované dôkazy, nesprávne skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie veci. V ďalších podrobnostiach uviedla, že sa svojho vlastníckeho práva nedomáha na základe rovnakých skutkových tvrdení ako v konaní Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. 8C/3/1992. Vykonaným dokazovaním tak, ako to navrhla žalobkyňa, teda vypočutím konkrétnych svedkov by mal súd za preukázané, že skutočne po povodni, ktorá postihla obec Liesek došlo k odtrhnutiu väčšej časti súčasného pozemku KNC parcela č. 664/6 a jeho následnej terénnej úprave práve žalobkyňou a jej manželom navozením zeminy, čím došlo k vytvoreniu nového pozemku, resp. jeho hraníc so súčasnej podoby. Tak pozemok s hranicou pred povodňou a po povodni užívala vždy len žalobkyňa a resp. jej právni predchodcovia až do začiatku 90-tych rokov minulého storočia, kedy sa dozvedela, že v katastri nehnuteľnosti je evidovaný ako vlastník právny predchodca žalovaného, pričom táto skutočnosť (užívanie sporného pozemku žalobkyňou, resp. jej právnymi predchodcami) mohla byť tiež preukázaná práve svedeckými výpoveďami osôb, ktorých vypočutie v tomto súdnom konaní žalobkyňa navrhla. Za ďalšie, prvostupňový súd sa v konaní vôbec nezaoberal právnym titulom nadobudnutia vlastníckeho práva k spornému pozemku žalovaným, resp. jeho právnymi predchodcami tak, ako to žiadala žalobkyňa. Konkrétne posúdením neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 29.01.1958 a zo dňa 19.07.2011, ako aj darovacej zmluvy zo dňa 31.10.1991 ako predbežných otázok vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva k spornému pozemku.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré je možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo a vyhodnotením toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania odvolateľka - žalobkyňa konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov (rozhodnutie odvolacieho súdu zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, s ktorým tak tvorí jeden celok).

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že žalobkyňa neuviedla žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ňou produkované tvrdenia (o tvrdenom nadobudnutí vlastníckeho práva) boli známe už v prvostupňovom

konaní, pričom v dostatočnej miere, zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 157 ods. 2 O. s. p.. Prvostupňový súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci vrátane tých na ktoré poukázala odvolateľka, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia (vo vzťahu k možnému nadobudnutia vlastníckeho práva žalobkyňou k spornej nehnuteľnosti) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nebol naplnený.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia prvostupňový súd správne konštatoval, že vlastnícke právo možno nadobudnúť len určitými spôsobmi, ktoré Občiansky zákonník upravuje ako spôsoby nadobudnutia vlastníctva. Je pravdou, že výpočet týchto nadobúdacích spôsobov nie je úplný, keď vlastnícke právo možno podľa súčasnej právnej úpravy nadobudnúť okupáciou, výkonom práva poľovníctva, rybárstva alebo banského práva. Tieto spôsoby nadobúdania vlastníctva Občiansky zákonník v ustanoveniach § 132 až § 135c neuvádza. Takýto spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva však žalobkyňou nebol ani tvrdený.

V danom prípade žalobkyňa tvrdila, že vlastnícke práva k spornej nehnuteľnosti nadobudla v podstate v dôsledku terénnych úprav (navožením materiálu), ktoré spolu s manželom vykonala po povodni, v dôsledku ktorej došlo k odtrhnutiu časti pôvodnej nehnuteľnosti.

S poukazom na zhora cit. ustanovenie Občianskeho zákonníka a výsledky vykonaného dokazovania okresný súd v prejednávanej veci správne konštatoval, že uvedeným spôsobom žalobkyňa vlastnícke právo k pozemku KNC parcele č. 664/6 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 484 m² nemohla nadobudnúť. Skutočnosti ňou uvádzané smerovali zasa len k možnému užívaniu spornej nehnuteľnosti, čo však už v predchádzajúcom konaní sp. zn. 8C/3/1992 žalobkyňa nepreukázala. Rovnako ani to, že došlo z jej strany k vydržaniu sporného pozemku.

Vo vzťahu k námietke nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov odvolací súd uvádza, že povinnosťou okresného súdu nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 120 ods. 1 O.s.p. sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhu alebo predstáv žalobcu nie je postupom, ktorým by mu súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré vo veci boli vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Návrh na doplnenie dokazovania okresný súd na pojednávaní dňa 08.10.2014 zamietol (č.l. 112 a nasl.). V nadväznosti na uvedené a povinnosť uloženú v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov prvostupňový súd tiež riadne odôvodnil (str. 5 rozsudku).

Odvolací súd tiež poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna

logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol stanoviská procesných strán a ich argumentáciu, rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil jasný, jednoznačný a presvedčivý právny záver, že na základe skutočností uvádzaných žalobkyňou nemohlo dôjsť k nadobudnutia vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., v obci Liesek, v okrese Tvrdošín, zapísanej Okresným úradom Tvrdošín, katastrálny odbor na LV č. XXXX .

Pokiaľ sa týka výroku o trovách konania, okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, za ktoré úkony právnej služby a v akej sume a podľa akých ustanovení priznal žalobcovi trovy konania. V tomto smere, žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla nič, čím by spochybnil rozhodnutie okresného súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. v prospech žalovaného, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. Aj napriek uvedenému, odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, ani z obsahu spisu nevyplýval vznik nároku na ne.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.